

Јелена В. Шајиновић Новаковић¹
Филолошки факултет, Бања Лука

УПОТРЕБА МОДАЛНОГ ГЛАГОЛА МОРАТИ У НОВИНСКОМ ИЗВЈЕШТАВАЊУ НА ЕНГЛЕСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Новија истраживања су показала да је значење модалних глагола неодојиво од контекста. Неформалан новински контекст преферира једно од могућих значења. С обзиром да је предмет нашег истраживања модални глагол *морати*, компаративном методом настојали смо указати прво на граматичке, а потом и на контекстуалне сличности и разлике везане за овај глагол у енглеском и српском језику.

Кључне ријечи: модално значење, модални глагол морати, енглески језик, српски језик

Увод

Идеја овог рада је да се проучи модални глагол *морати* у новинском извјештавању на енглеском и српском језику. У првом дијелу рада биће ријечи о модалима и модалности уопште. Други дио рада је аналитички и бавиће се питањем модалног глагола *морати* у новинском извјештавању у два језика. Истражиће се која су значења која модални глагол *морати* преноси у одређеним контекстима и утврдити која су најзаступљенија у новинском дискурсу, имајући при том у виду да модални глаголи могу бити носиоци епистемичког и неепистемичког значења.

Модалност и значења

Прије него што се упустимо у детаљну анализу модалног значења треба да се присјетимо шта се подразумева под појмом модалности. Иако постоји мноштво дефиниција, ми ћемо навести ону која је садржана у самом називу. Назив *модалност* потиче од латинске ријечи *модалис* што подразумева лични однос говорног лица или субјекта према ономе што се реченицом износи. Модалност је произашла из чињенице да људска бића често категоришу своје ставове и искуство везано за ствари које могу или морају бити, или су могле и морале постојати (Хоје 1997: 40). Традиционалан приступ разликује двије основне подјеле модалности: на епистемичку

1 jelena.sajinovic@gmail.com

и неепистемичку модалност. Под неепистемичким значењем већина лингвиста разликује двије подврсте модалног значења: деонтичко и динамичко значење. Међутим, у литератури на енглеском језику постоје и многе друге подјеле модалности које се не уклапају у традиционалну класификацију. Једна од таквих класификација је она коју нуди Квирк (2005 : 221). Он прави разлику између појмова екстринзичка и интринзичка модалност. Под екстринзичком модалношћу аутор подразумејева процјену о томе што је не/вјероватно да ће се десити на основу процјене говорног лица, а на пољима могућности, неопходности и предикције, док интринзичка модалност подразумејева унутрашњу контролу над догађајима, дозволу и обавезу. У његовој подјели, деонтичка модалност и воља припадају интринзичкој модалности, док епистемичка и динамичка припадају екстринзичкој модалности. Деонтичку модалност у српском језику аутори *Савремене синтаксе српског језика* (Пипер 2005: 638) сматрају врстом реалне/иреалне модалности, односно модалности у ужем смислу, док се епистемичка модалност сматра дијелом субјективне или модалности у ширем смислу. У даљем раду ми ћемо се држати уобичајене англосаксонске подјеле на епистемичку и неепистемичку модалност.

Оно што нам помаже да разликујемо једну модалност од друге је чињеница да приликом употребе епистемичких модалних глагола говорно лице у ствари жели да каже да постоји вјероватноћа да се нека радња догодила, док употребом деонтичких модалних глагола жели показати да постоји неопходност за почетак неке радње. Треба напоменути да је понекад категорија времена та која одређује да ли ће модални глагол бити употријебљен епистемички или деонтички. Епистемички модални глагол *must* се углавном везује за садашње или прошло вријеме (а) док му будућа референца обезбјеђује деонтичко значење (б):

(а) *He must have told her yesterday.*

(б) *He must tell her tomorrow.*

Иако се модалност готово увијек повезује са значењем глагола, у српском језику је уочена веза не само између модалности и модалних глагола већ и између модалности и лексичких глагола уопште.

С друге стране, у енглеском језику акценат је првенствено на вези између модалности и модалних глагола. Из категорије лексичких глагола за енглески језик су, када је у питању модалност, битни само они глаголи који су означени као глаголи *believe* класе². С обзиром да лексичке глаго-

2 Глаголи ове класе су нешто другачији од осталих лексичких глагола по томе што не имплицирају истинитост или неистинитост пропозиције већ њену могућу истинитост или неистинитост (Милошевић 2004: 88). Главни представник ових глагола који се још називају и нефактивни глаголи је глагол *believe*. Глаголи *believe* класе показују сличност са модалним глаголима по томе што се понашају као спољашњи модификатори пропозиције. Њиховом употребом говорно лице може показати колико је сигурно у извјесност, неопходност и могућност остваривања неке радње. Типични представници ове класе су сљедећи глаголи: *believe, tend, think, guess, reckon, suppose, consider, wonder* и *doubt*.

ле карактерише фактичност, они означавају радњу која се заиста дешава и за коју можемо тврдити да је истинита или лажна:

She is working hard.

Међутим, радња изражена модалним глаголом није тако очигледна јер се њоме изражавају очекиване, могуће, неопходне и немогуће ствари чије је значење нефактично. Модалним глаголом из следеће реченице говорно лице исказује своју несигурност у извршење неке радње:

I may come tomorrow.

Претпоставићемо да постоје одређени разлози због којих је говорно лице посумњало у извјесност свог доласка. На такав исказ могле су утицати околности које зависе од њега самог, али и од неких објективних фактора који могу онемогућити његово остварење.

Ако пођемо од чињенице да се проучавање модалности у литератури на енглеском језику често сматра синонимом за проучавање модала, онда не чуди што је велики број радова о модалности управо посвећен анализи модалних глагола. Говорно лице их користи да би констатовало да стање ствари није само тачно или нетачно већ да се садржај пропозиције мора процијенити у односу на неку другу информацију. Следећа реченица, на примјер, показује да је закључак, који је дошао од стране говорног лица, имао још неку контекстуалну информацију на основу које је неопходно било закључити да тамо нека особа женског пола много ради:

She must work hard. (Мора да много ради.)

Међутим, гледано са прагматичке стране, у истом контексту, модални глагол *must* може означити постојање говорног чина као што је, на примјер, савјет:

She must work hard. (Она мора више да ради.)

Иако су обје реченице по форми идентичне, иако обје садрже модални глагол *морати*, њихово значење је тешко одгонетнути ако их посматрамо у изолацији, то јесте независно од контекста. Уколико их извучемо из контекста неће бити лако утврдити да се модалним глаголом *морати* из прве реченице изражава став, док се модалним *морати* из друге жели наметнути неки савјет. С обзиром да су модални глаголи, за разлику од лексичких глагола, неодвојиви од контекста, тумачење модалног глагола не зависи само од самог модала, него и од мјеста на којем је употријебљен у реченици, значења другог дијела реченице која не садржи модал и од многих других фактора.

Модални глагол *must* (морати) у енглеском и српском језику

Како бисмо прецизније извршили анализу у аналитичком дијелу овог рада, потребно је да се прво осврнемо на значења и карактеристике модалног глагола *морати* у енглеском и српском језику. Пођимо од слич-

ности која је очигледна на пољу семантике у оба језика гдје је модални глагол *морати* углавном носилац или епистемичког или деонтичког значења с обзиром да обухвата појмове нужности и обавезе.

Модални глагол *must* (морати) у оба језика може да изрази епистемичку нужност, односно логичку неопходност према Квирковој терминологији (1985: 225), у којој говорно лице износи свој суд о пропозицији при чијем доношењу су велику улогу одиграле његова перцепција и познавање ствари :

Come, you must be hungry.

Онда, ти мора да си се већ оћировала.

Оно што је карактеристично за *must* употријебљено у овом смислу је да се оно обично не појављује у упитним и одричним реченицама. У негативним контекстима замјена му је негативни облик модалног глагола *can* (Квирк 1985: 225), што значи да епистемичко *must* нема свој морфолошки негативан облик :

You must be hungry = You can't be full.

Ако бисмо ово Квирково запажање пренијели и на српски језик, видјели бисмо да важи исто правило, односно да се *морати* употребљено у овом смислу може негирати модалним глаголом *моћи*:

Ти мора да си се већ оћировала = Не може бити да се ниси оћировала.

Разматрајући епистемичко модално *must* у енглеском језику Коутс (1983: 44) покушава забиљежити у којим се ситуацијама најчешће јавља епистемичко *must* и тако долази до закључка да је оно обично условљено синтаксом и да се најчешће јавља уз перфективни аспект као у сљедећим примјерима које наводи Колинс (2009: 40):

At a guess the monkey must have been something like 5ft (1.5m) high standing on its hind legs

уз неживи субјект:

The shelves must be four foot wide I suppose at least and they're just they just go up to the roof

или уз егзистенцијално *there*:

And there must be a tremendous temptation when you're when you've been labouring away for hours um just to sort of um mark things fairly cursorily.

О томе колико су запажања која је уочила Коутс присутна у неформалном новинском дискурсу биће ријечи у другом дијелу рада.

Иако постоје примјери епистемичке употребе модалног глагола *морати* у енглеском као и у српском језику, она није толико честа као деонтичка, која првенствено, као што се види из примјера који слиједи, подразумијева обавезу:

You must be back by ten.

Све остале периоде и све остале лекције морали смо учити напамет.

У српском језику модални глагол мораћи разматра се само у оквиру деонтичке модалности унутар које се наводе два основна значења- значење директне облигаторности као у првој реченици (а) гдје је субјекат непосредно каузиран на одређени поступак и индиректне облигаторности (б) гдје је субјекат индиректно каузиран преко посредног каузатора (Пипер 2005: 639):

(а) *Морају да се поведу пред непријатељем.*

(б) *Морају да пријаве учешће.*

Облигаторност коју аутори поменуте граматике називају индиректном код Хадлстона је означена као објективна деонтичка модалност (2002:183). Ова модалност је карактеристична за језик који уређује правила понашања и разне уредбе:

We must make an appointment if we want to see the Dean.

Поред два основна значења, епистемичког и деонтичког, неки аутори као што су Палмер и Хадлстон разликују и треће значење које се може пренијети модалним глаголом мораћи, а то је значење динамичке неопходности која се углавном јавља у потврђеним реченицама у којима говорно лице не узима учешћа (Палмер 1979: 91)

Now I lunched the day before yesterday with one of the leader of the Labour Party whose name must obviously be kept quiet-I can't repeat it.

Ипак, постоје и примјери који показују да се динамичка неопходност може наћи и уз личне замјенице првог лица једнине и множине када се парафразира се као: *неопходно је да ја или ми....*

Yes, I must ask for that Monday off.

Хадлстоново поимање динамичке неопходности (2002: 185) је нешто другачије пошто под појмом динамичке неопходности подразумијева саставни дио нечијег карактера или онога што неко има на располагању. Ријеч је о унутрашњој потреби, а не о наметању обавезе:

Ed's a guy who must always be poking his nose into other people's business. Now that she has lost her job she must live extremely frugally.

Модални глагол којег српски језик препознаје као еквивалент глаголу мораћи, у енглеском се језику поред модалног глагола *must* може изразити и квази-модалима *need/have to* који му првенствено помажу приликом градње прошлог и упитног облика:

Need he stay to the end?

Does he have to stay to the end?

Ипак, о квази-модалима неће бити расправе у овом раду.

Само *must*, како тврди Квирк (1985: 225) може се, али ријетко, појавити у питању када је ријеч о логичкој нужности, али и у саркастичним примједбама:

*Must there be some good reason for the delay?
Why must you always be finding fault with that girl?*

Модални глагол *must* у енглеском језику губи епистемичко значење ако се негира помоћу одричне партикуле *not* пошто *mustn't* више не значи не *морају*, већ не *смјеју* што имплицира да у енглеском језику негирање модалног глагола *must* мијења значење принуде у забрану, а забрана по својој природи припада деонтичкој модалности :

But, you mustn't be dejected.

С друге стране, у српском језику негација модалног глагола *морати* представља одсуство принуде, а не забрану као у енглеском језику:

Ако ћеш мимо закона, онда не мораш браће у адвокате.

Упоредимо ли даље модални глагол *морати* у два језика видјећемо да он у енглеском језику нема наставак за обиљежавање трећег лица једнине у презенту па зато не постоји облик **he musts do that*. У српском језику, модални глагол *морати* се мијења по лицима у презенту: *морам, мораш, мора, морамо, морате, морају*.

У енглеском језику модални глагол *must* нема прошле облике па је немогуће рећи: **I must go to London yesterday*. Ипак, када је у питању деонтичко значење, прошла референца се означава помоћу *had to*. С друге стране, српски језик има и облике перфекта *морала сам, морао си, морао је...* као и облике аориста *морадох, мораше, мораше...*

Футур модалног *морати* у српском језику гласи: *мораћу, мораћеш, мораће...* док се у енглеском језику истим обликом глагола *must*, мада ријетко, с обзиром да је временска референца глагола *must* углавном садашња, упућује и на будуће радње. Како тврди Милошевић (2004: 82) контекст може да мотивише епистемичко читање исказа иако је оно углавном оријентисано ка садашњости:

Have you seen the barometer, it's gone mad. It must rain in a couple of hours.

Енглески језик углавном не користи конструкције у којој су модални глаголи употријебљени један иза другог **You may should come*, док се у српском говорном језику често чују конструкције типа:

А: Не могу.

Б: Мораш моћи.

Анализа

Циљ аналитичког дијела овог рада је да се истражи употреба модалног глагола *мораћи* у новинском извјештавању на енглеском и српском језику. Идеја је да се утврди коју врсту модалног значења преноси модални глагол *мораћи* у новинском дискурсу. С тим у вези забиљежили смо колико често се појављује одређено значење модалног глагола и покушали утврдити које значење доминира у новинском извјештавању. Извршена је детаљна анализа сваке реченице у којој се појавио модални глагол *мораћи*. Свако појединачно значење илустровано је примјерима.

Анализом је обухваћен и квантитативни аспект. Како бисмо што прецизније извршили анализу у оба језика анализирали смо по 100 реченица које садрже модални глагол *мораћи* у одабраним чланцима из британских и српских таблоида *The Sun*, *The News*, *The Daily Mirror*, *The Daily Star*, *The People*, *The Daily Express*, *Ало*, *Курир* и *Свет*. Приликом одабира корпуса водили смо се идејом да је дискурс таблоида неформалан и сличан говорном дискурсу те да је као такав погоднији за нашу анализу. Цијели корпус базира се на онлајн издањима поменутих новина.

Модални глагол *must* (*мораћи*) у новинском извјештавању на енглеском језику

У редовима који слиједу разматрамо модални глагол *must* (морати) у новинском извјештавању на енглеском језику. Корпус на основу које је рађена анализа састоји се од 95 чланака у којима се овај модални глагол појавио 100 пута. Сваки модални глагол *мораћи* (*must*) анализиран је у односу на два основна значења које може пренијети, а то су епистемичко и неепистемичко. Под неепистемичким значењем подразумијевамо деонтичко и динамичко значење.

Пошли смо од претпоставке да је деонтичко *must* најдоминантније у дискурсу новинског извјештавања док су епистемичка и динамичка значења у ужој употреби.

Разматрали смо само афирмативне и неафирмативне контексте пошто смо забиљежили само један случај у којима је модално *must* било употријебљено у упитној реченици. Примјетили смо да се модално *must* чешће јавља у потврдним реченицама.

Од 100 анализираних модалних глагола *must* у различитим чланцима у 26 примјера *must* је носилац епистемичког значења. У осталим примјерима забиљежили смо његову неепистемичку употребу и то у сљедећем омјеру: деонтичко значење се појавило у 52 анализираних реченице, а динамичко у свега 11 примјера. У преосталим примјерима није се могло са прецизношћу утврдити да ли је *must* носилац деонтичког или динамичког значења.

Епистемичка модалност се у готово свим случајевима везивала за изношење суда о пропозицији као у примјерима:

She must be devastated to believe somebody for that long then to find out it was a lie. (The Daily Mirror, Nov 19, 2011)

Manchester United star Wayne Rooney must be sick of the sight of Barcelona rival Gerard Pique. (The Sun, Dec 1, 2011)

Када је била у питању деонтичка модалност, обавеза је долазила или од самог говорног лица (а) или од неког спољашњег извора (б) :

(a) When you manage a top club, you must expect criticism. (The Daily Express, Dec 12, 2011)

(b) Saif must face justice. (The Sun, Nov 19, 2011)

Из следећег примјера видимо да није увијек било могуће утврдити да ли одређена употреба модалног глагола *must* припада деонтичкој или динамичкој модалности:

The Government must re-double its efforts to ensure the UK is not put at an economic disadvantage. (The Sun, Dec 13, 2011)

Britain must remain 'open for business' despite this week's strike by public sector workers. (The Daily Star, Nov 26, 2011)

Пошто постоји претпоставка да говорно лице није у позицији да наређује влади или држави шта да раде или како да се поставе овакви или слични случајеви како тврди Палмер (1979:152) показују да говорно лице само износи оно што мисли да је рационално.

Епистемичка нужност изражена модалним глаголом *must* на енглеском језику

У поглављу посвећеном епистемичком значењу модалног глагола *must* Хадлстон (2002:181) наводи знакове по којима је могуће препознати ову врсту модалног значења. Један од знакова је убијеђеност говорног лица у истинитост пропозиције. Заиста, како показује и наша анализа, епистемичко *must* у највећем броју примјера изражава убијеђеност:

This must be the bitterest pillion he's ever swallowed. (The Daily Mirror, Dec 13, 2011)

Andy Murray must be hungry for success- after cutting gluten and diary from his diet. (The Sun, Nov 11, 2011)

Иако Коутс тврди да се епистемичка нужност најчешће јавља уз перфективни и прогресивни аспект, у нашој анализи од укупно 26 примјера, само се у 1/3 примјера епистемичка нужност појавила уз перфективни (а), а у свега 2 примјера уз прогресивни аспект (б) :

(a) So he must have acted the whole way through. (The Sun, Dec 13, 2011)

(b) Kelly must be loving you. (The Daily Mirror, November 27, 2011)

Динамичка нужности изражена модалним глаголом *must* на енглеском језику

У оквиру корпуса на којем смо проучавали модална значења динамичка нужност најчешће се јављала у потврдним реченицама:

That's what I've realised and I've matured in that way, knowing that I must improve on certain areas of my game to get selected. (The Daily Mirror, Nov 22, 2011)

...we are living so much longer that we must learn to be productive well into the third age... (The Daily Express, Nov 23, 2011)

Ипак, забиљежили смо примјер и једне одричне реченице у којој се динамичка нужност појавила уз прво лице јединине и множине у значењу: *неојходно је да ја или ми...*

We mustn't forget that our main objective is to win the English Premier League. (The Daily Star, Dec 1, 2011)

Деонтичка нужности изражена модалним глаголом *must* на енглеском језику

Осим основне употребе модалног глагола *must*, односно наметања обавезе или преношење онога што неко други захтијева, деонтичко *must* се појављивало уз глаголе које наводи Палмер (1979: 62): *I must say/admit/confess*, иако такви примјери нису чести:

It is with a heavy heart that I must confirm the death of a soldier from the 1st. (The Sun, Nov 20, 2011)

Модални глагол морати у новинском извјештавању на српском језику

У овом поглављу биће ријечи о модалном глаголу *мораћи* у новинском извјештавању на српском језику. Корпус на основу које је рађена анализа састоји се од 82 чланка у којима се овај модални глагол појавио 100 пута.

Од 100 анализираних модалних глагола *мораћи* само у једном примјеру биљежимо епистемичко значење нужности што значи да је његова употреба у односу на непистемичку готово занемарива:

Ако је председник иако рекао, онда мора да је у складу са Уставом Србије и Резолуцијом 1244 постигнути повољан договор по нас који живимо овде да се све врати на стање од пре 25. јула. (Ало, 30. новембар, 2011.)

Преосталих 99% примјера је неепистемичко, што указује на то да је ова употреба модалног глагола *мораћи* веома честа у овој врсти дискурса

са. Деонтичко значење се појавило у 50% анализираних реченица, а динамичко у 28 примјера. У преосталим примјерима није било лако одредити да ли припадају деонтичкој или динамичкој модалности. И овдје као и у примјерима на енглеском језику ријеч је о ситуацијама у којима говорно лице није у стању да нешто нареди већ само износи оно што сматра да је рационално:

Министарство мора нешто да промијени. (Ало, 13. децембар 2011.)

Србија мора наставити процес евроинтеграција. (Курир, 10. децембар 2011.)

Деонтичка нужност изражена модалним глаголом мораћи на српском језику

Готово у свим примјерима у којима је модално мораћи употребљено деонтички постоји импликација да говорно лице показује свој ауторитет тако што намеће обавезу или приморава на извршење неке радње:

Макар не имали хлеб да једемо, ти мораш школу да завршиш. (Ало, 4. децембар 2011.)

Прекидамо прес-конференцију, дошао је Новак Ђоковић и морамо ићи да га дочекамо. (Ало, 3. децембар 2011.)

И примјери на српском језику илуструју појаву модалног деонтичког мораћи уз глаголе *рећи / признати*, мада таквих случајева нема много:

Заправо, морам да кажем да је Немања бољи од Јајна Сјама. (Ало, 6. децембар 2011.)

Осим наведеног, забиљежили смо и случај објективне деонтичке модалности која је карактеристична за језик којим се уређују правила:

По уговору, брачни парови морају у браку остати најмање пет година и морају да добију дијете. (Ало, 13. децембар 2011.)

Динамичка нужност изражена модалним глаголом мораћи на српском језику

У оквиру наше анализе динамичко модално мораћи се углавном јављало уз личне замјенице првог лица са значењем *неопходно је да*:

Али морамо да истрпимо кишу. (Ало, 12. децембар 2011.)

Морао сам да се браним. (Свет, 15. новембар 2011.)

Ако бисмо парафразирали претходне реченице, видјели бисмо да је у првој неопходно да истрпимо кишу да би нам потом засијало сунце, док се у другој неопходност везује за одбрану.

Анализа је показала да није било случајева у којима говорно лице не узима учешћа, иако Палмер наводи да је то једна од најчешћих употреба динамичке нужности.

Осим тога, нисмо забиљежили ниједан примјер у којем је динамичком нужности изражен нечији карактер или оно што му је на располагању.

Модално *мораћи* употријебљено динамички се углавном појављивало у афирмативним контекстима ако изузмемо само један примјер који је употријебљен у упитној реченици:

Размислиће, зашто би морали да се заустављамо због тога што смо неког ударили? (Ало, 2. децембар 2011.)

Закључак

Овај рад се бавио питањем модалног глагола *must* (морати) у енглеском и српском језику. У првом дијелу рада било је ријечи о граматичким аспектима модалности и модалног глагола *мораћи*. Нашу анализу почели смо поређењем граматичке употребе модалног *мораћи* у два језика, а затим смо је пребацили у неформалан дискурс новинског извјештавања. Анализа је показала да се модални глагол *must* (морати) често јавља у неформалном извјештавању како у енглеском тако и у српском језику. У оба језика најдоминантнија је његова деонтичка употреба док су остале двије (епистемичка и динамичка) у нешто инфериорнијем положају.

Литература

- Коутс 1983: J. Coates, *The Semantics of Modal Auxiliaries*, London and Canberra: Croom Helm.
- Колинс 2009: P. Collins, *Modals and Quasi-modals in English*, Amsterdam and New York: Rodopi.
- Фроли 2005: W. Frawley, *The Expression of Modality*, Berlin. NY: Mouton de Gruyter.
- Хој 1997: Leo Hoyer, *Adverbs and Modality in English*, London and New York: Longman.
- Хадлстон, Пулум 2002: R. Huddleston и G. K. Pullum; *The Cambridge Grammar of the English Language*, Cambridge: CPU, 2002.
- Ковачевић 2005: М. Ковачевић, Тотални синтактички промашај, Српски језик X/1-2, 781-823.
- Лич 1971: G. Leech, *Meaning and the English Verbs*, London: Longman.
- Палмер 1979: F.R. Palmer, *Modality and the English Modals*, London: Longman.
- Палмер 2001: F.R. Palmer *Mood and Modality*, Cambridge: CUP.
- Пипер 2005: П. Пипер и др. *Синтакса савременог српског језика*, Београд: Матица српска.

Квирк 1985: R. Quirk, и др. *A Comprehensive Grammar of the English Language*. London and New York: Longman.

Станојчић, Поповић 1997: Ж. Станојчић и Љ. Поповић, *Грамаџика српског језика*, Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

Стевановић 1969: М. Стевановић, *Савремени српскохрватски језик I-II*, Београд: Научна књига.

Танасић 1995-96: С. Танасић, О употреби глагола требати, *Наш језик*, XXX/ 1-5, 44-52.

Трбојевић-Милошевић 2004: И. Трбојевић-Милошевић, *Модалности, суд, исказ*, Београд: Чигоја штампа.

Jelena V. Šajinović Novaković

MODAL VERB MUST IN NEWSPAPER REPORTING IN ENGLISH AND SERBIAN

Summary

Recent researches on modality have shown that the meaning of modal verbs and the context in which they appear are inseparably linked. Informal context prefers one of the possible meanings of a modal verb. Since the main focus of our interest is modal verb must in English and Serbian, we used the comparative method to show the grammar and contextual similarities and differences linked with this modal in the two languages.

Keywords: modal meaning, modal verb must, English, Serbian

Примљен новембра 2011.

Прихваћен за штампу фебруара 2012.